

VOJNA SA SKONČILA

David Almond

Ilustroval
David Litchfield

VOJNA SA SKONČILA

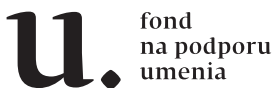
VOJNA SA SKONČILA

David Almond

Ilustroval
David Litchfield

slovar

Tento projekt z verejných zdrojov podporil

Text © 2018 David Almond (UK) Ltd.

Illustrations © 2018 David Litchfield

Published by arrangement with Walker Books Limited,
London SE11 5HJ.

Translation © Lucia Nižníková-Kollárová 2022

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat' ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *David Almond: War is over*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Walker Books, Ltd., London 2018,
preložila Lucia Nižníková-Kollárová.

Zodpovedná redaktorka Dáša Jajcayová

Editorka Katarína Škorupová

Sadzba a zalomenie Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, s. r. o., Český Těšín

ISBN 978-80-556-5349-5

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovar.sk

Venujem Anne McNeilovej

John prvýkrát uvidel Jana, chlapca z Nemec-
ka, v deň, keď navštívil zbrojovku.

Nachádzala sa pri rieke neďa leko miesta, kde býval.

Na konci ulice, po ktorej
chodil každý deň do školy.

John rástol, továreň sa ustavične zväčšovala, a keď sa začala vojna, rozrastala sa čoraz väčšmi i čoraz rýchlejšie. Dlhá bola takmer celú míľu. John si už ani nevedel spomenúť, aká bola kedysi, rovnako ako si nedokázal v mysli vybaviť, aký býval on sám – dávno pred tým, než začala vojna.

Bola to najväčšia továreň na výrobu zbraní na svete. Stavali v nej vojnové lode. Vyrábali zbrane, bomby a delové strely. Pracovala tam Johnova mama i mnoho ďalších matiek. Chodili na dvanásťhodinové zmeny. Robili nadčasy aj dvojité šichty. Pracovali čoraz ťažšie a čoraz dlhšie.

Na začiatku a na konci každej zmeny zaplnili ulice mesta ženy v modrých rovnošatách kráčajúce zo svojich domovov k bránam továrne a späť.

Všade sa ozývali

ich kroky,

rozhovory,

smiech

i spev.

Na pozadí tých pulzujúcich zvukov bolo počuť nepretržité klepotanie strojov a prístrojov, ktoré vyrábali nástroje vojny. Z času na čas sa ozval výbuch a vtedy sa čas zastavil a všetky deti si tíško šepkali:

„Bože, prosím, nech to nie je moja mama.“

